

SLOVENSKÁ KOMORA EXEKÚTOROV

DISCIPLINÁRNA KOMISIA

Šustekova 49, 851 04 Bratislava 5

6DS/DK 4/2013

Rozhodnutie

Disciplinárny senát č. 6 disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov v zložení z predsedu JUDr. Borisa Gerberyho a členov JUDr. Stanislava Laifera a Mgr. Bernarda Janíka v disciplinárnej veci vedenej proti Mgr. A. S., súdnemu exekútorovi, Exekútorský úrad so sídlom xx, na ústnom pojednávaní konanom dňa 1. apríla 2019 takto

r o z h o d o l:

Mgr. A. S., súdny exekútor, Exekútorský úrad so sídlom xx,

s a u z n á v a v i n n ý m,

že pri výkone exekúcie vedenej pod spisovou značkou EX 206/2011 dňa 4. júna 2012 Exekučným príkazom na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva nehnuteľnosti povinného zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnostiach povinného zapísaných na LV č. xx, k. ú. xx, celkovo 11 nehnuteľností, pričom vymáhaná istina bola 619,08 EUR čím porušil ustanovenie § 61b ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok)

t e d a

zavinene porušil povinnosť pri výkone činnosti exekútora,

č í m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Z a t o s a m u n e u k l a d á

podľa § 221 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov **disciplinárne opatrenie**.

Disciplinárne obvinený je v zmysle § 228c zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov povinný uhradiť SKE náhradu výdavkov disciplinárneho konania vo výške xx EUR, a to všetko do 15. dňa odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Disciplinárny senát na ústnom pojednávaní po oznámení pojednávanej veci vykonal dokazovanie a oboznámil sa s relevantnými listinnými dôkazmi. Na základe takto vykonaného dokazovania na ústnom pojednávaní disciplinárny senát zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Návrh na začatie disciplinárneho konania podal Minister spravodlivosti Slovenskej republiky a Slovenskej komore exekútorov bol doručený dňa 22. januára 2013. Podľa tohto návrhu sa mal disciplinárne obvinený dopustiť závažného disciplinárneho previnenia a to zavineného porušenia povinnosti pri výkone činnosti exekútora pri vedení exekúcie vedenej pod sp. Zn. EX 206/2011 v bodoch 1,2,3,4 návrhu. Disciplinárna komisia SKE v konaní sp. Zn. DK 4/2013 dňa 10. júla 2013 rozhodla, že za skutky, ktorých sa dopustil v exekučnom konaní EX 206/2011 tým, že:

1. Neupovedomil povinného o začatí exekúcie, o spôsobe jej vykonania a predbežných trovách exekúcie, a taktiež nevyzval povinného, aby uspokojil pohľadávku povinného, alebo aby do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie vzniesol námietky;
2. Dňa 4. júna 2012 vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, a to pred uplynutím lehoty na vznesenie námietok proti exekúcii, a týmto konaním podľa bodu 1. porušil ustanovenie § 47 ods.1 a § 49 ods. 1 Exekučného poriadku a podľa bodu 2. Porušil ustanovenie § 47 ods. 2 a § 52 ods. 1 Exekučného poriadku, čím sa dopustil zavineného porušenia povinností pri výkone činnosti exekútora, a teda sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 221 ods. 1 Exekučného poriadku, za čo mu bolo uložené podľa § 221 ods. 1 písm. c. Exekučného poriadku disciplinárne opatrenie peňažná pokuta v sume 330,- EUR, ako aj povinnosť zaplatiť trovy disciplinárneho konania vo výške xx EUR na účet SKE.

Za skutky, ktorých sa mal dopustiť v exekučnom konaní EX 206/2011 tým, že pri výkone exekúcie:

3. Exekučným príkazom na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke zo dňa 4. júna 2012 prikázal banke odpísať istinu z účtov povinného a pripísať ju na účet súdneho exekútora, pričom nemal na takýto postup súhlas oprávneného
4. Exekučným príkazom na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva nehnuteľnosti povinného zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnostiach povinného zapísaných na LV č. xx, k. ú. xx, celkovo 11 nehnuteľností, pričom vymáhaná istina bola 619,08 EUR, disciplinárne opatrenie neuložil, pretože konaním podľa bodu 3. neporušil ustanovenie § 93 Exekučného poriadku a podľa bodu 4. neporušil ustanovenie § 61b Exekučného poriadku, a teda sa nedopustil disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 220 Exekučného poriadku.

Disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že v exekučnom konaní EX 206/2011, oprávnený xx, podal u disciplinárne obvineného návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému I. F., r. č. XXXXXX/XXXX, xx na podklade exekučného titulu – platobného výmeru, kde je povinný označený ako I. F., r. č. XXXXXX/XXXX, xx. Disciplinárne obvinený vydal dňa 11. mája 2012 upovedomenie o začatí exekúcie, kde povinného označil ako I. F., r. č. XXXXXX/XXXX, IČO: xx, xx, ktoré zaslal povinnému úradnou zásielkou. Predmetná zásielka sa vrátila z dôvodu „adresát neznámy“ a disciplinárne obvinený následne uplatnil na takto nedoručenú písomnosť fikciu doručenia v zmysle § 49 ods. 2 Exekučného poriadku a upovedomenie o začatí exekúcie považoval za doručené. Bolo preukázané, že následne disciplinárne obvinený vydal 4. júna 2012 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke napriek tomu, že upovedomenie o začatí exekúcie nebolo povinnému doručené v súlade so zákonom. Taktiež bolo preukázané, že disciplinárne obvinený mal s oprávneným xx uzavretú písomnú Zmluvu o vykonávaní exekučnej činnosti zo dňa 5. októbra 2004, ktorá obsahovala súhlas oprávneného na vymáhanie pohľadávok na účet exekútora, a že dňa 4. júna 2012 v uvedenom exekučnom konaní vydal na návrh oprávneného exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na 11 nehnuteľností povinného zapísaných na LV č. xx, k. ú. xx na zabezpečenie vymáhanej pohľadávky oprávneného v sume 619,08 EUR a trov exekúcie v sume 226,06 EUR vrátene DPH. Disciplinárny senát v odôvodnení rozhodnutia poukázal na znenie ustanovenia § 61b Exekučného

poriadku, pričom na podklade komentárov a výkladu tohto ustanovenia mal za to, že vykonaním exekúcie niektorým zo spôsobov podľa ustanovenia § 63 Exekučného poriadku možno postihnúť majetok povinného len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie. Zastával názor, že exekúciou je možné postihnúť práva alebo veci, ktorých realizácia presiahne výšku dlhu, tieto prípady vymenúva ustanovenie § 61b Exekučného poriadku časť vety za bodkočiarkou, teda realizovať exekúciu na veci alebo práva predpokladá, že povinný nemá dostatok iného majetku z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného, ide o hnutelnú nedeliteľnú vec, ide o predaj nehnuteľnosti. Disciplinárne obvinený teda nerealizoval výkon exekučného záložného práva t.z. zriadením exekučného záložného práva nebola vykonaná exekúcia predajom nehnuteľnosti povinného. Na základe výkladu ustanovenia § 167 Exekučného poriadku nepovažoval zriadenie exekučného záložného práva za vlastný spôsob výkonu exekúcie podľa ustanovenia § 63 Exekučného poriadku, a teda zabezpečovací úkon súdneho exekútora nemožno vykladať v spojení a v zmysle § 61b Exekučného poriadku. Exekučné záložné právo sa zriaďuje na výslovný návrh oprávneného a slúži na zabezpečenie vykonateľnej pohľadávky, oprávnený teda mal záujem o zabezpečenie svojej vymáhanej pohľadávky.

Voči rozhodnutiu disciplinárnej komisie v bode 4. rozhodnutia podal navrhovateľ odvolanie, ktoré bolo SKE doručené 29. októbra 2013, teda v zákonnej lehote. V tomto odvolaní zotrval na svojom návrhu na začatie disciplinárneho konania v bode 4. a navrhoval, aby odvolacia disciplinárna komisia skonštatovala porušenie ustanovenia § 61b Exekučného poriadku a takéto konanie považovala za skutok napĺňajúci znaky disciplinárneho previnenia v zmysle § 220 ods. 2 Exekučného poriadku a uložila peňažnú pokutu vo výške 550,- EUR.

Odvolací disciplinárny senát po oboznámení sa s odvolaním navrhovateľa, disciplinárnym spisovým materiálom, návrhom na začatie disciplinárneho konania dospel k záveru o vecnej správnosti prvostupňového rozhodnutia, a preto rozhodnutí Odvolacie disciplinárneho senátu disciplinárnej komisie SKE č. k. ODK 26/2015 zo dňa 1. októbra 2015 rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, č. k. DK 4/2013 zo dňa 10. júla 2013 potvrdil.

Navrhovateľ dňa 7. januára 2016 podal správnu žalobu Krajskému súdu v xx, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia ODK 26/2015 zo dňa 1. októbra

2015 v spojení s rozhodnutím DK 4/2013 zo dňa 10. júla 2013 a navrhol, aby súd v súlade s ustanovením § 251j ods. 2 písm. a OSP napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V žalobe poukázal na to, že exekučné záložné právo nie je spôsobom vykonania exekúcie. Zastával názor, že exekučné záložné právo má predovšetkým zaistovacia funkciu, zabezpečuje pohľadávku oprávneného už od okamihu svojho vzniku, vedie dlžníka k tomu, aby pohľadávku oprávneného splnil, a oprávnenému poskytuje istotu, že sa bude môcť uspokojiť zo zálohy, ak nebude jeho pohľadávka riadne splnená. V súlade s ustanovením § 167 ods. 2 Exekučného poriadku predpokladom zriadenia exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností je návrh oprávneného, jeho zriadenie však nie je vlastným spôsobom výkonu rozhodnutia, ide len o zriadenie zabezpečenia vykonateľnej pohľadávky, má teda zabezpečovaciu funkciu, neobmedzuje povinného v nakladaní s nehnuteľnosťou, na ktorej bolo zriadené, avšak v prípade prevodu ostáva exekučné záložné právo zachované. Žalobca v zmysle ustanovenia § 62 a § 64 Exekučného poriadku konštatoval, že exekúciu možno vykonať iba spôsobmi uvedenými v Exekučnom poriadku, pričom spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak teda zákon neustanovuje inak. Zákon umožňuje, aby bola exekúcia uskutočnená súčasne viacerými spôsobmi exekúcie, pričom spôsob vykonania je na exekútorovi, ktorý však v niektorých prípadoch potrebuje súhlas, resp. návrh oprávneného. V rámci exekúcie môže exekútor zriadiť exekučné záložné právo. Exekútor je však pri voľbe spôsobu exekúcie obmedzený ustanovením § 61b Exekučného poriadku, pretože exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie. Ak by zvolený spôsob exekúcie nezodpovedal jej rozsahu a výtťažok by výrazne prevýšil vymáhanú pohľadávku, tento spôsob exekúcie by nebolo možné uskutočniť. S poukazom na zvolenie vhodného spôsobu exekúcie, aby výtťažok výrazne neprevýšil vymáhanú pohľadávku, považoval za potrebné poukázať na zásadu povinnosti zvolenia vhodného rozsahu pohľadávky oprávneného a s tým spojených vzniknutých trov exekúcie.

Skonštatoval, že záujmom oprávneného je uspokojenie jeho pohľadávky, povinnosťou exekútora je zabezpečiť realizáciu uspokojenia pohľadávky oprávneného povinným. V súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa a vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci. Exekútor je verejným

činiteľom a zodpovedá za to, že exekúcia bude vykonaná v súlade so zákonom, v rozsahu stanovenom exekučným titulom a tak, že neobmedzí povinného pri jeho ďalšej existencii. Uviedol, že je povinnosťou exekútora konať tak, aby nevznikol zjavný nepomer medzi vymáhanou pohľadávkou a hodnotou vecí, ktoré mieni exekvovať alebo ktoré za týmto účelom zabezpečuje. Konanie v rozpore s vyššie uvedenou zásadou môže založiť prípadnú zodpovednosť za škodu spôsobenú exekútorom a tiež disciplinárnu zodpovednosť exekútora. Podľa názoru žalobcu zriadenie exekučného záložného práva na 11 nehnuteľností, pričom vymáhaná istina bola 619,08 EUR, je zjavne v rozpore so zásadou primeranosti, účelnosti a efektívnosti exekučného konania, pričom exekútor už 10. mája 2012 vykonal blokáciu nákladného príviesu EČ xx a od 22. mája 2012 blokoval finančné prostriedky na účte v banke.

Žalobca mal za to, že súdny exekútor sa v bode 4. návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 17. januára 2013 dopustil skutku uvedeného v návrhu, a že tento skutok napĺňa znaky disciplinárneho previnenia v zmysle § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Preto konštatoval, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Krajský súd v xx ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci § 10 a § 13 ods. 1 Zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok vec prejednal v konaní sp. Zn. xx a dňa 5. Októbra 2017 rozhodol tak, že rozhodnutia ODK 26/2015 zo dňa 1. októbra 2015 v spojení s rozhodnutím DK 4/2013 zo dňa 10. júla 2013 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že žaloba navrhovateľa bola dôvodná, na základe zisteného skutkového stavu sa plne stotožnil s právnym názorom navrhovateľa – žalobcu v tom smere, že súdny exekútor je pri voľbe spôsobu exekúcie obmedzený ustanovením § 61b Exekučného poriadku, pretože exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie. Z exekučného poriadku vyplýva, že sa musí rešpektovať princíp primeranosti pri samotnom výbere spôsobu exekúcie, ako aj pri zabezpečovaní majetku povinného v rámci zvoleného spôsobu. Účelom tohto ustanovenia je na jednej strane zabrániť tomu, aby nedochádzalo k neprimeraným blokáciám majetku povinného, na druhej strane umožniť aby v každom prípade mohla byť pohľadávka oprávneného vymožitelná. Samotné zriadenie exekučného záložného práva ako zabezpečovacieho úkonu súdneho exekútora na vymoženie pohľadávky nesmie byť zjavne neprimerané. Exekučné záložné právo nie je síce jedným zo spôsobov

vykonania exekúcie upravených v § 62 a nasl. Exekučného poriadku, ale interpretáciu § 61b Exekučného poriadku treba vykladať v súlade s účelom a zmyslom predmetného ustanovenia, t.j. v jeho širšom zmysle, kedy sa za výkon exekúcie považuje aj exekučná činnosť ako taká, teda i postup exekútora pri zabezpečovacích úkonoch smerujúcich k vymoženiu. Podľa názoru krajského súdu bolo povinnosťou exekútora konať tak, aby nevznikol zjavný nepomer medzi vymáhanou pohľadávkou t.j. sumou 619,08 EUR a trov exekúcie v sume 226,06 EUR a hodnotou veci, ktoré mienil exekvovať, alebo za tým účelom zabezpečiť. Zriadenie exekučného záložného práva na 11 nehnuteľnostiach bolo zjavne v rozpore so zásadou primeranosti, účelnosti a efektívnosti exekučného konania EX 206/2011.

Pokiaľ disciplinárny senát neuložil disciplinárne obvinenému súdnemu exekútorovi disciplinárne opatrenie za skutok špecifikovaný v bode 4. z dôvodu, že sa disciplinárneho previnenia nedopustil, keďže neporušil ustanovenie § 61b Exekučného poriadku vec nesprávne právne posúdil, keď síce aplikoval príslušné ustanovenie Exekučného poriadku, avšak tieto nesprávne interpretoval. Disciplinárny senát vec opätovne prejedná a rozhodne v súlade s právnym názorom krajského súdu prezentovaným v odôvodnení rozhodnutia 1S/36/2016, ktorým je v ďalšom konaní viazaný.

- Proti rozhodnutiu krajského súdu xx podal disciplinárne obvinený kasačnú sťažnosť, ktorú Najvyšší súdu SR uznesením sp. zn. xx dňa 21.11.2018 odmietol.
- Na ústnom pojednávaní sa zúčastnil navrhovateľ a disciplinárne obvinený disciplinárny senát za účelom zachovania prekluzívnej lehoty na rozhodnutie vo veci preveril pohyb administratívneho spisu nasledovne: dňa 14.03.2016 bola SKE doručená výzva na predloženie admin. spisu ODK 26/2015
- dňa 15.04.2016 bol spis ODK 26/2015 predložený na KS xx
- SKE listom zo dňa 22.02.2018 požiadala KS xx o vrátenie spisu ODK 26/2015
- dňa 28.02.2018 bola doručená na SKE odpoveď z KS xx, že spis sa nachádza na Najvyššom súde, kde sa bude rozhodovať o podanej kasačnej sťažnosti Mgr. S.
- dňa 02.01.2019 bolo SKE doručené Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. xx zo dňa 21.11.2018

- dňa 21.01.2019 bol vrátený na SKE administratívny spis ODK 26/2015 z Krajského súdu v x, čo bolo preukázané výpisom z knihy došlej pošty Slovenskej komory exekútorov
- dňom 21.02.2019 bol administratívny spis DK 4/2013 zároveň s disciplinárnym spisom ODK 26/2015 doručený predsedovi 6.DS

Z prevereného pohybu administratívneho spisu a behu prekluzívnych lehôt sa konštatuje, že stále prebieha jednoročná lehota na rozhodnutie disciplinárneho senátu.

Disciplinárny senát sa oboznámil s listinnými dôkazmi a to s kompletným disciplinárnym spisom DK 4/2013, rozhodnutím DK 4/2013 zo dňa 10. júla 2013, rozhodnutím ODK 26/2015 zo dňa 1. októbra 2015, rozsudkom krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/36/2016 zo dňa 5. októbra 2018, uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. xx zo dňa 21. novembra 2018, ako aj výpoveďou disciplinárne obvineného a zástupcu navrhovateľa na ústnom pojednávaní.

Na základe rozhodnutia Krajského súdu v xx sp. zn. xx zo dňa 5. októbra 2018, ktorým zrušil rozhodnutia ODK 26/2015 zo dňa 1. októbra 2015 v spojení s rozhodnutím DK 4/2013 zo dňa 10. júla 2013 nebolo nariadené vo veci doplnenie dokazovania, disciplinárny senát zhodnotil dôkazy a po starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i súhrnne a vzájomnej súvislosti dospel bez akýchkoľvek pochybností k záveru, že skutok, ktorý sa disciplinárne obvinenému kladie za vinu, sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozhodnutia a dopustil sa ho disciplinárne obvinený súdny exekútor Mgr. A. S. Podľa názoru disciplinárneho senátu bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že v príčinnej súvislosti so zavineným konaním súdneho exekútora, spočívajúcom vo vydaní exekučného príkazu na zriadenie exekučného záložného práva na 11 nehnuteľností povinného zapísaných na LV č. xx, k. ú. xx na zabezpečenie vymáhanej pohľadávky oprávneného v sume 619,08 EUR a trov exekúcie v sume 226,06 EUR vrátene DPH, je vykonávanie exekúcie pod spisovou značkou EX 206/2009 v rozpore s § 61b Exekučného poriadku a teda vo väčšom rozsahu, ako bolo primerané, pričom súdny exekútor musel vedieť, že ide o konanie, ktoré je v zmysle zákona disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát sa v rozsahu, v ktorom uznal disciplinárne previnenie stotožnil s právnou kvalifikáciou disciplinárneho previnenia ako ho kvalifikoval navrhovateľ. Túto právnú kvalifikáciu disciplinárne Krajský súd v xx potvrdil. Na základe vykonaného dokazovania a rozhodnutia Krajského súdu v xx sp. zn. xx zo dňa 5. októbra 2018 mal disciplinárny senát

nepochybne preukázané, že disciplinárne obvinený svojim zavineným nedbanlivostným konaním naplnil obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku po stránke objektívnej aj subjektívnej.

Z hľadiska subjektívnej stránky disciplinárne obvinený konal vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedel, že hodnota 11 nehnuteľností, na ktoré zriadil exekučné záložné právo, je v zjavnom nepomere k hodnote vymáhanej pohľadávky, čím sa dopúšťa porušenia povinností exekútora, ale bez primeraných dôvodov sa spolieha, že takéto porušenie nespôsobí.

Podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku *disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie iných povinností podľa tohto zákona, porušenie sľubu, správanie, ktorým narúša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie exekútora, ktoré má za následok prietahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní.*

Podľa § 61b ods. 1 Exekučného poriadku *exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 57 ods. 3), to neplatí, ak sa exekúcia vykonáva predajom hnutelnej veci, ktorá sa nedá rozdeliť alebo predajom nehnuteľnosti a povinný nemá dostatok iného majetku, z ktorého by bolo možné upokojiť pohľadávku oprávneného.*

Podľa § 228d ods. 1 Exekučného poriadku *pre rozhodnutie disciplinárneho senátu je rozhodujúci skutkový a právny stav v čase, keď k disciplinárnemu previneniu došlo; neskoršia právna úprava sa použije, len ak je to pre disciplinárne obvineného priaznivejšie.*

Podľa § 219 Exekučného poriadku *exekútor je disciplinárne zodpovedný za disciplinárne previnenie*

Podľa § 191 Zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok

(1)

správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

- a) bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,*
- b) ho vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený,*
- c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,*
- d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,*

- e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci,
- f) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- g) došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

(2)

Vo výroku rozsudku podľa odseku 1 správny súd uvedie označenie orgánu verejnej správy, číslo jeho rozhodnutia alebo opatrenia a deň vydania, prípadne opis zrušeného výroku rozhodnutia alebo opatrenia, ak správny súd nezrušil celé rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy.

(3)

Ak správny súd zrušuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného, v závislosti od okolností môže na návrh žalobcu súčasne

- a) zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo,
- b) zrušiť aj skôr vydané rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak postupoval podľa [§ 27 ods. 1](#).

(4)

Ak správny súd zrušuje rozhodnutie alebo opatrenie, podľa okolností môže aj bez návrhu súčasne vysloviť, že vec sa vracia na ďalšie konanie žalovanému, prípadne orgánu verejnej správy podľa odseku 3. Ak správny súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, lehota na vydanie rozhodnutia alebo opatrenia v ďalšom konaní začne orgánu verejnej správy plynúť až po doručení všetkých administratívnych spisov pripojených k prejednáwanej veci.

(5)

Ak správny súd zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy vo veci, v ktorej sám vykonával dokazovanie, zahrnie orgán verejnej správy v ďalšom konaní tieto dôkazy medzi podklady na vydanie nového rozhodnutia alebo opatrenia.

(6)

Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

Disciplinárny senát disciplinárne opatrenie neuložil, nakoľko disciplinárne obvinenému bolo uložené v rozhodnutí DK 4/2013 zo dňa 10. júla 2013 v zmysle § 221 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku a to peňažná pokuta vo výške 330,00Eur.

Z týchto dôvodov disciplinárny senát považuje uložené disciplinárne opatrenie uložené v maximálnej výške primerané, spravodlivé a zodpovedajúce zásadám ukladania disciplinárnych opatrení.

Podľa § 228b ods. 2 Exekučného poriadku *každý účastník disciplinárneho konania znáša trovy konania, ktoré mu vznikli a trovy svojho zástupcu, ostatné trovy disciplinárneho konania znáša komora, ak odsek 3 alebo 4 neustanovuje inak.*

Podľa § 228b ods. 3 Exekučného poriadku *ak disciplinárny senát rozhodne, že disciplinárne obvinený je vinný, má navrhovateľ a komora voči exekútorovi, proti ktorému bolo vedené disciplinárne konanie, nárok na náhradu účelne vynaložených výdavkov, ktoré im vznikli a ktoré znášali v disciplinárnom konaní.*

Podľa § 228c ods. 1 Exekučného poriadku *o povinnosti nahradiť trovy disciplinárneho konania rozhoduje disciplinárny senát na návrh v rozhodnutí, ktorým sa disciplinárne konanie končí.*

Vyúčtovanie trov disciplinárneho konania je uskutočnené v zmysle Smernice Slovenskej komory exekútorov o odmeňovaní a vyúčtovaní nákladov členov disciplinárnej komisie a členov disciplinárneho senátu (ďalej len „Smernica“), ktorá bola schválená Konferenciou SKE dňa 15. decembra 1999, v znení dodatku č. 1 schválenom Prezídiom SKE dňa 16.októbra 2013 a dodatku č. 2 schválenom Prezídiom SKE dňa 26.marca 2015, ktorý nadobudol účinnosť dňa 26. marca 2015.

Podľa čl. II smernice trovami disciplinárneho konania sú:

- a) odmena predsedu disciplinárnej komisie,
- b) odmena predsedu disciplinárneho senátu,
- c) odmena členov disciplinárneho senátu,

- d) náhrady v zmysle zák. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v platnom znení,
- e) hotové výdavky predsedu disciplinárneho senátu alebo ním povereného člena senátu, v súvislosti s organizáciou disciplinárneho pojednávania (napr. telekomunikačné poplatky, poštovné, prenájom pojednávacej miestnosti a pod.), a to v skutočnej výške, minimálne však xx EUR,
- f) trovy právneho zastúpenia.

Podľa čl. III ods. 1 smernice odmena predsedu disciplinárnej komisie je stanovená vo výške xx EUR za každý prijatý návrh.

Podľa čl. III ods. 2 smernice odmena predsedu disciplinárneho senátu je stanovená vo výške xx EUR za každý prejednaný disciplinárny prípad.

Podľa čl. III ods. 3 smernice odmena členov disciplinárneho senátu (vrátane predsedu disciplinárneho senátu) je určená za každú aj začatú hodinu zasadnutia disciplinárneho senátu vo výške xx EUR.

Podľa čl. III ods. 4 smernice členovia disciplinárneho senátu majú nárok na vyúčtovanie cestovných náhrad v zmysle zák. č. 283/2002 Z.z., a to:

- a) náhrada preukázaných cestovných výdavkov,
- b) náhrada preukázaných výdavkov na ubytovanie,
- c) stravné,
- d) náhrada preukázaných potrebných vedľajších výdavkov.

V zmysle uvedenej Smernice je vyúčtovanie trov disciplinárneho konania nasledovné:

- trovy disciplinárneho konania predsedu disciplinárnej komisie boli stanovené podľa čl. III ods. 1 smernice vo výške xx EUR za 1 prijatý návrh v tomto disciplinárnom konaní.

Trovy disciplinárneho konania predsedu disciplinárneho senátu pozostávajú z nasledovných položiek:

- odmena predsedu disciplinárneho senátu za prejednaný prípad podľa čl. III ods. 2 smernice xx EUR,
- odmena podľa čl. III ods. 3 smernice: 6 hod. x xx EUR = xx EUR

- cestovné náhrady podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v platnom znení: xx EUR,
- hotové výdavky predsedu disciplinárneho senátu podľa čl. II písm. e) smernice v sume xx EUR.

Trovy člena disciplinárneho senátu JUDr. Stanislav Laifer pozostávajú z cestovných náhrad podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v platnom znení :

- odmena člena disciplinárneho senátu podľa čl. III ods. 3 smernice: 4 hod. x xx EUR = xx EUR.

Trovy člena disciplinárneho senátu Mgr. Bernard Janík pozostávajú z cestovných náhrad podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v platnom znení : xx EUR

- odmena člena disciplinárneho senátu podľa čl. III ods. 3 smernice: 4 hod. x xx EUR = xx EUR.

Predseda disciplinárneho senátu JUDr. Boris Gerbery.....xx EUR

Člen disciplinárneho senátu JUDr. Stanislav Laifer.....xx EUR

Člen disciplinárneho senátu Mgr. Bernard Janík.....xx EUR

Poučenie

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa rozhodlo o tom, či sa exekútor dopustil disciplinárneho previnenia, nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o tom, či sa exekútor dopustil disciplinárneho previnenia. Na konanie o správnej žalobe je kauzálny príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici, jeho obvodom je celé územie Slovenskej republiky.

Bratislava, 1. apríla 2019

JUDr. Boris Gerbery

predseda 6. disciplinárneho senátu